ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1817/82 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 7ης Ἰουλίου 1982

περί τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 604/71 περί καθορισμοῦ καταλόγων τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ἀγορῶν τῆς παραγωγῆς στόν τομέα τῶν ὀπωροκηπευτικῶν

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1035/72 τοῦ Συμβουλίου τῆς 18ης Μαΐου 1972 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν ὀπωροκηπευτικῶν [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1203/82 [2], καί ἰδίως τό ἄρθρο 17 παράγραφος 2,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 604/71 τῆς Ἐπιτροπῆς [3], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1341/82 [4], ἔχει καθορίσει τόν κατάλογο τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ἀγορῶν γιά τά προϊόντα πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα II τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1035/72·

ὅτι στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας πραγματοποιεῖται ἐξέλιξη στήν ἐμπορία ὁρισμένων ὀπωροκηπευτικῶν· ὅτι εἶναι σκόπιμο, γιά νά ληφθεῖ ὑπόψη ἡ νέα κατάσταση, νά τροποποιηθεῖ ὁ κατάλογος τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ἀγορῶν αὐτοῦ τοῦ Κράτους μέλους·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Ὀπωροκηπευτικῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 604/71 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Στό παράρτημα II, ἀντιπροσωπευτικές ἀγορές τῆς παραγωγῆς τοματῶν, ἡ ἔνδειξη «Weisenheim» ἀντικαθίσταται ἀπό τήν ἔνδειξη «Maxdorf».

2. Στό παράρτημα V, ἀντιπροσωπευτικές ἀγορές τῆς παραγωγῆς ἀχλαδιῶν, οἱ ἐνδείξεις «Hamburg, Weisenheim» ἀντικαθίστανται ἀπό τήν ἔνδειξη «Stade».

Ἄρθρο 2

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχζει νά ἰσχύει ἀπό τήν ἑπομένη τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 7 Ἰουλίου 1982.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Poul DALSAGER

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς

---

[1] ΕΕ ἀριθ. L 118 τῆς 20. 5. 1972, σ. 1.
[2] ΕΕ ἀριθ. L 140 τῆς 20. 5. 1982, σ. 36.
[3] ΕΕ ἀριθ. L 70 τῆς 24. 3. 1971, σ. 9.
[4] ΕΕ ἀριθ. L 150 τῆς 29. 5. 1982, σ. 94.